

OPUŚCIĆ SIĘ (24) *vb pf*

się (15), się (9).

o jasne.

inf opuścić się (6). ◇ *fut* 2 *sg* opuścisz się (1). ◇ 3 *sg* opuści się (2). ◇ *praet* [1 *sg f* -m się opuściła. ◇ 2 *sg m* -ś się opuścił.] ◇ 3 *sg m* opuścił się (2). *n* opuściło się (9). ◇ 3 *pl subst* opuściły się (2). ◇ *con* 3 *sg n* by się opuściło (1). ◇ 3 *pl* [m *pers* by się opuścili.] *subst* by się opuściły (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przykładów) oraz XVIII w. s.v. opuścić.

1. Udać się, skierować (3) :

opuścić się na co (1): A ielt podobien [Pan] ku onemu flońcu/ ktore wyffedfły [przybytku swoiego gotuie sobie przyprawy iako iaki rycerz opuścić sie ná drogi dálekie. *RejPs* 27v; [to wzyfscy powiadaię/ że tám ielt bárzo ftráfzno/ á drogá bárzo obłędliwa/ także się nie śmie nikt ná dálę opuścić *HistFort* E3v].

opuścić się w co (2): A fnadz wnądzieię twoię śmiał bych sie sam opuścić wnaniebefpiecznieyffe drogi/ ná ktorych by były nafzkodliwffe przekafki *RejPs* 205; A poćiwy człowiek y kiedy sie gdzie ná máły čás w cudzy kray opuści/ tedy s pilnością rofpráwuie domek swoy y potrzeby swoie. *RejZwierc* 131v.

[*opuścić się za kim*: boby sie zá nim opuścili chcęc wiedzieć coby tu czynić chciał *HistOtton* 58.]

[*Zwrot*: »w drogę się opuścić«: sam sie w drogę opuścił/ nie powiadaięc dokąd. *HistOtton* 57v.]

2. Zdać się, spuścić się [na co] (1) : Bo iefli sie opuścisz ná wżeteczną wołę/ Vżrzyfz że cie ci miŕtrze by błazná podgołę. *RejWiz* 175v; [Bo ia mam z przyrodzenia mego nawiętŕzå chuc ktemu/ ktory sobie rownia niema/ á iz Olbrzym rownia niemiał/ tegom dokońcå niewierzylå/ przetom sie tu ná woynę opuściłå chcęc tego práwie doznåc/ czegom iuz doŕzlå/ y tegom widziåłå ktory go zwycięzyl *HistOtton* 66].

3. [Rzucić się, porwać się (tu w znaczu. 'walczyć ze szczególnym zapalem')]: A gdy dokonał [Józef] tey oráciey/ wybrał sobie z żydow pieffych śfefdźiefiåt tyfiac/ á iezdnych bárzo nie wiele/ á ftych przebrał śfefc fet męzow czyftych z ktorych kåzdy mogł sie opuścić ieden ná dziefiåci/ á dziefięc ná fto/ á fto ná tyfiac/ á tyfiac ná millian. *FlawHist* 19v.

opuścić się za kim: Ięli sie go rádźić/ iefliżby zá pogány mieli sie opuścić *HistOtton* 61v.

cum inf: co cię ktemu przywiodło żeś sie śmiał pokuścić będąc tak ślábym przeciw tak okrutnemu á wielce mocnemu męzowi/ ktorego nie sámå moc/ åle sámø frogie w gniewie weżrzenie miåłoby cię vmorzyć/ á tyś sie z nim bić opuścił. *HistOtton* 50.]

4. *Otoczyć się* [czym] (1) : A Zydwie iz go chcieli zåbić człowiekå takiego/ ktorego nie mogli zåbić/ bo to wiedzyl do nich/ á tak wlozylwŕzy ofobę swoię ná Iudafzå sam sie opuścił/ mgłå zniknåł precz/ á Zydwie Iudafzå vmęczyli á nie Iezufå. *BielKron* 165v.

5. W funkcji strony biernej (19) :

a. *Zostać pominięty* (15) : *KromRozm* I A2; Oportet ea inserere quae ommissa sunt, Muśi ty rzeczy wladźić/ wpifåc które sie opuściły. *Mqcz* [388]b; *RejPos* 28, 157, 161; iz iedny fłowå koniecznie få potrzebne/ ktore iefliby sie opuściły/ iuzby Swiåtość być niemogłå *KuczKat* 125; *RejPosWstaw* [143⁴]; *CzechEp* [*5] [3 r.], 103; *LatHar* [+12]v, 228, 250.

Szereg: »opuścić się i zamilczeć« (1): Między wielą inŹnych/ ktore fię dla przedlużenia opuścić y zámilczeć muŹzą *CzechEp* 202.

b. *Zostać zaniedbanym* (3) : *GostGosp* 158; A cokolwiek fię dobrego/ prze niepilność ábo nieostrożność náŹę/ do tego czáfu opuściło/ rácz tego łam miłościwie dołóżyć/ y to nágradzić. *LatHar* 30.

opuścić się w czym (1): gdyż fie ták Źwiát opuścił w niedbáłościach Źwoich/ á iŹ iuŹ na nim Źadney/ ták iáko widzisz/ o iákim wŹpomożeniu nádzeyeie nie máŹ. *RejZwierc* 198.

c. *Zostać zapomnianym* (1) : A wŹzakosz gdibi na tho przicz mogło yzbi tą rzecz nowa mogła sye bes Źzkodi a niebeŹpyeczenstwa Krolowey yey m. opwŹczycz tedi bismi wolely abi yey m. przy pyerwŹchim postanowieniv Źwoym y sina swego zołtała *LibLeg* 11/40v.

Synonimy: 1. *dać się, pość, udać się.*

Formacje współrdzenne cf PUSĆCIĆ.